

RAMİZ İSMAYIL

QADIN SƏRNIŞIN

hekayə

Paltar seçməyə ehtiyac yox idi. Aldığı paltarların hamısı deyildiyi kimi seçmə "brend" mallarından. Şifonerin qapısını açıb əlinə keçəni götürə bilərdi. Nədənə səhərdən geyinib gəldiyi paltarı seçdi, bədənünə güzgünün qabağında durub eninə-uzununa baxdı, saçlarını sıgallayıb bir də bədəninin qurşaqdan aşağısına nəzər yetirdi. Dönüb o biri tərəfindən baxdı: yaxşı idi. Bəzək əşyalarını boyun-boğazına, qulağına, qoluna taxıb otirləndi. Yenidən güzgünün qabağına keçdi. Bu dəfə eynəklə baxdı. "Hə-ə, əclaf, indi baxarsan", pıçıldayırmış kimi öz-özünə danışib otağına keçdi. Əl çantasını götürüb içinə baxdı. Portmanatı çantasında idi, pulu olduğunu bildirdi, miqdarını bilmirdi. Portmanatı açıb baxdı, rahat oldu: kifayət qədər pul var idi. Saymağa ehtiyac duymadı. "Daha nə qaldı?" öz-özünə danışa-danışa var-gəl eləməyə başladı. Nəhayət, "getdik" deyib evdən çıxdı.

"Birinci qarşıma çıxan maşına minəcəyəm. İstər "CİP" olsun, istər "Mercedes", istər "Moskviç", istər "Zapı", lap elə traktor olsun! Nə olsun, birinci maşına minəcəyəm. Allah ələyə bəxtimdən bir düz-əməlli maşın, bir düz-əməlli də adam çıxsa".

Magistral yola çatmağa xeyli qalmışdı. Bir "06" markalı "Jiquli" keçib getdi. Əl eləmə də sürücü görməyəcəkdi. "Bunun qisməti deyilmiş" deyər fikrindən keçirdi. Yola yaxınlaşırdı. Yaxşı ki, getdiyi yolda heç kimə rast gəlmədi. Rast gələydi mütləq soruşacaqdılar: "Leyla xanım, nə əcəb qapıda iki maşın ola-ola siz piyada gedirsi-

niz?"

Magistral yola çatdı. Uzaqdan bir yük maşını gəlirdi. Camaatın "paxotka" adlandırdıqları bu maşın hələ xeyli uzaqda idi. Belə maşına minməyi özünə rəva bilməzdi. "Nə ola arxadan düz-əməlli bir minik maşını gələ bunu keçə", deyər düşündü. Tərs kimi ayrı maşın görünmürdü. "Paxotka" yaxınlaşırdı. Neyləsin? Axı söz verib "birinci qarşıma çıxan maşını saxladacaq". Tərəddüdlə əlini qaldırdı: "nə ola saxlamaya!"

Maşın yeddi-səkkiz addım aralıda dayandı. O, maşına tərəf gəlməyə başladı. Bu vaxt sürücü də maşını geri sürdü. "Bərabərlişib" dayandılar.

Sürücü hələ uzaqdan xanımı görmüşdü. Onun maşınına minəcəyini ağılına da gətirmirdi. Sadəcə ona baxmağın xatirinə maşının sürətini azaltmışdı. Geyimindən-geçimindən kənd adamına oxşamırdı. Qadına on-on beş metr qalmış maşının sürətini lap azaltmışdı: "onlardandı yəqin", fikrindən keçirdi. Saxlasam, görəsən minəmi? Cəhənnəm, bu gündü qazancımı da buna verərdim! Elə bu anda qadın əlini qaldırdı. Sürücü çaşb qalmışdı. Görəsən, gözü mənə aldatmır ki? Əyləci basıb maşını saxladı. Güzgüdən geriye baxdı, qadın maşına tərəf gəlirdi. Sürücünü həyəcədən tərs basdı. İnanı bilmirdi: doğrudanmı bəz-bəzəkli bir xanım onun bu "dranqletine" minəcək? Bəlkə nə soruşacaq?

Qadın maşına çatanacan sürücü əyləlib qapını açdı. Qadın qapıdan tutub:

-Şəhərə gedirsiniz? - dedi.

-Bəli, xanım, buyurun.

-Məni də apararsınız?

-Əyləşin, xanım! Nökrünüzü də apararam. Buyurun, xahiş edirəm.

Xanım ayağını kabinanın üzəngisinə qoyub maşına otura-otura "köpəyoğlunun dilinə bax" deyər fikrindən keçirdi. "Tülüngüdür, bütün şoferlər kimi". Sonra da fikrinə düzəliş verdi: "bütün kişilər kimi".

Maşın yerindən tərpəndi. Həç yüz, yüz iyirmi metr gəlməmişdilər, bir ağ rəngli "CİP" onları "abqon" elədi.

"Mənim bəxtimə bax! Həç iki dəqiqə keçməyib. Nə olardı bir az tez gələrdi. Bu yük maşınında atıla-atıla gedəcəyəm. Mənim də qərribə ağılsızlığım var: Söz vermişdim qarşıma çıxan ilk maşına minəcəyəm. Prinsipə bax! Bu axmaq inadkarlığa bax! Haqq olur mənə! Bu üst-başından kir-pasaq yağan, bədənindən qıçqırmış tərsi gələn biri ilə, üstəgəl yük maşınında. Görəsən, maşında nə aparır? Cəhənnəmə nə aparır, aparın. Bircə bir münasib yerə tez çıxsaydıq!"

Sürücünü isə kabinaya yayılan, indiyə qədər rast gəlmədiyi ətir məst eləmişdi. Ömründə birinci dəfə idi belə bir qadınla yol yoldaşı olmaq, yanaşı oturmaq ona qismət olmuşdu. "Tərtəmiz geyinib, özü də necə paltar! Bəz-bəzəyi adamı heyran edir. Oturuşu-duruşu, geyim-kecimi adi adamlardakı kimi deyil. Kimdirsə, ya böyük adamın arvadıdır, ya da özü vəzifə sahibidir! Bəs bu nə deməkdir? Mənim bu cındır maşınıma niyə minibdir? Özündən soruşum? Nə təhər soruşum? Bəs bu ucqar qəsəbədə nə gəzir? Yəqin kimsə dünəndən, srağagündən gətirib bura! Gecəni keyfə baxıblar. Görünür ağıllı adamdır, camaat görməmiş yola salıb. Yəqin yaxşı da pul qazanır. Yoxsa bu çər-əndazəli geyinə bilməz! Bəxtəvər bununla yaşayın kişinin başına! "Xalx xanım xatın... biz də dədəmizin gorunu" sürücünün işlətdiyi bu məşhur fikri ifadə eləmək mümkün deyil. "Cəhd ələyim görəsən? Əgər doğrudan da "onlardan"sa puluna minnət! Girişəcəm, nə olur, olar!"

-Xanım, sizdən bir söz soruşmaq olar?

-Sür, sür, maşını sür!

Qadın onun fikrindən keçənləri sanki duymuşdu. Gah "siz"lə, gah "sən"lə danışdılar.

Sürücü özünü "yığışdırdı".

-Bağışlayın, xanım, fikrinizə qara-qura gəlmə-

sin! Demək istəyirəm...

-Nə demək istədiyini bilirəm, sür gedək.

-Demək istəyirəm ki, sizin kimi bir xanıma belə maşında getmək yaraşmır.

-Xoşuna gəlməmişsə, düşüm, ayrı maşınla gedərəm.

-Nə danışırırsınız, xanım. Ömrümdə mənə belə xoşbəxtlik nəşib olmamışdı.

"Aha, hərif yavaş-yavaş ucunu qoymaq istəyir. Bir azdan eşqnamə oxumağa başlayacaq. Maraqlıdır, görəsən şofer tayfasının "bişirmə" metodu necədir?"

-Hansı xoşbəxtlikdən danışırısan?

-Sizinlə birlikdə yol getməkdən!

-Yaman bədi dildə danışarsan! Təhsilin-zadın varmı?

"Aha, yəqin aktrisaadı".

-Üstümüzlə unlu görüb adımızı dəyirmançı qoymayın, xanım! Mən ali təhsilli mühəndisəm. Sadəcə iş tapa bilmədiyimdən şoferlik eləməyə məcburam.

-Dolanışığın var?

-Birtəhər! Yük olanda aparıram, sahibinə çatdırıb haqqımı alıram. Qayıdanbaşa da ya qismət!

-Demək günün bu yollarda keçir!

-Hə, neyləyir? Ailəmi dolandırmağımı.

"Bəli, bu adi sürücünün düşüncəsi, o da..."

-Arvadın işləmir?

-Yox, iş nə gəzir? Hərdən-birdən şirniyyat bişirib satır. Belə şeylər əlindən gəlir.

-Qoçaq arvadın var.

-Bizim də alnımıza belə yazılıb.

-Alın yazısına inanırırsınız?

-Nə bilim, vallah. Həç bilmirəm inanım, yoxsa inanmayım. Hər şey Allahın əlindədirsə bu qədər qərribəliklər nə üçündür?

-Hansı qərribəliklər?

-Belə də-ə! Birinin var-dövləti başından aşır, itinə də qulluqcu tutur, kabab yedizdirir, nə bilim arvadını kurortlarda gəzdirir, məşuqə saxlayır. Birini də quru çörəyə möhtac qoyur. Bu alın yazısıdır, Allahın işidirmi?

"Yox, bu çox "dərinə" getdi. Görünür çətinliklə, ehtiyac içində yaşayırlar..."

-Sizcə xoşbəxt görünənlərin hamısı xoşbəxt-dirmi?

Qadın astadan soruşdusa da sürücü cavab vermədi. İndi o da öz ələmində idi: "bu nə qərribə

adamdır. Bu cür təm-təraqın, cəh-cəlalın, daş-qayın içində yaşayan bir adam nədənsə narazı ola bilər? Görünür..."

Sürücü nə qədər fikirləşdisə, nə demək istədiyini bir məntiqi sonluğa yönəldə bilmədi. Əvvəlki pis niyyətindən də əl çəkmək istədi. Bir qədər fikrini cəmləşdirib sözbə başlamaq istədiyi anda qadın onu qabaqladı:

-Bu yollarda elə bir münasib yer varmı, səhər yeməyi yeyərdik?!

-Var, yollar yeməxanalarla doludur. Perevalda yaxşı ev qaymağı verirlər. Yeməxanalar da nə qədər desən.

-Lap yaxşı. Ən yaxşılarından birində saxlayarsınız! Amma həm xəlvəti yer olsun, həm də tərtəmiz. Yaxşı olar ki, orada otel də olsun!

Sürücü narahat oldu: otel, xəlvət yer, yaxşı yemək, içmək. Bunun altından mən çıxı biləcəyəmmi? On-onbeş dəqiqəlik keyfdən ötrü bir ayıq qazancımı bunamı verməliyəm?

Sürücünün pərişan olması qadının gözündən yayınmadı.

-Narahat oldun deyəsən?

Sürücü özünü gülümsəməyə məcbur elədi:

-Niyə ki? Heç bir narahatlıq yoxdur.

"Qoy bir az həyəcan keçirsin! Bayaقدan mənimlə yol getməkdən bəxtiyarlıq duyduğunu qırıldadırdı. Elə bilir bir-iki bəlağətli cümlə deməklə hər şey bitmiş olur".

Uzaقدan cəlb eləyən iri bir lövhədə "Güllü tala" yazılmış, doğrudan da çox mənzərəli və gözəl yerdə sürücü maşını saxladı. Ağacdən asılmış quzu cəmdəyi, kənarda hind toyuqları, çolpalar olan yerlər görünürdü. İlk gözə çarpan isə iri bir qəfəsdə saxlanılan quşların şahı qartal idi.

Qadın ilk olaraq burada otelin olub-olmadığı ilə maraqlandı. Məlum oldu ki, otel yoxdur.

-Bəs yeməyə nəyiniz var? - Qadın ağ aspaз paltarında ona yaxınlaşan oğlandan soruşdu.

-Xanım, səhər-səhər yeməyə əla, təzə qaymağımız var, isti təndir çörəyi və yuxa ilə pendir, süzmə, nehrə yağı ilə bal, istəsəniz beçə, yaxud çöl quşlarından qızartma ələyə bilərik. Səhər-səhər kabab meyliniz çəkirsə quzumuz, hinduşkamız var.

-Yaxşı, hələlik qaymaqla təndir çörəyi, yağ-bal götürün. Çöl quşlarından iki ədəd qızardın. İki kilo quzu qabırğasından kabab. - Qadın dönüb sürücüyə baxdı, - Hinduşka kababı istəyirsən?

Sürücü çiyini çəkdi:

-Necə istəyirsiniz!

Sürücünün halının necə dəyişdiyini qadın hiss etmişdi.

-Ayrı nə istəyirsən də, çəkinmə, - o, yeməxanaya icmalarına: - Arağınız da varmı? - dedi.

-Bəli, xanım! Yaxşı Ruset arağımız var. Məsələn. İstəsəniz meyvə arağı da təklif ələyə bilərik. Zoğaldandı.

-Hansından istəyirsən?

-Xanım, mən ruldəyəm, içə bilmərəm.

-İçə bilib-bilmədiyini soruşmuram, hansından istədiyini soruşuram.

-Nə bilim, vallah...

-Hərəsindən yarım şüşə qoyun.

-Xanım, siz əyləşin, bir azdan hər şey hazır olacaq.

Yeməxana işçiləri məəttəl qalmışdılar: "paxotka" maşın, üz-gözündən məzlumluq yağan şofer... tovuz quşu kimi bəzənmiş xanım, bu qədər sifariş...

Cılız, cavan bir oğlan təkəbbürlə onların yanına gəldi. Görünür bu yeməxananın sahibi idi. Özünü mədəni göstərməyə çalışsa da yol qırağında işləyən yeməxana sahibi səviyyəsiindən yuxarı qalxa bilmədi.

-Qulluğunuzda olaq, xanım.

-Biz artıq sifariş vermişik.

-Mən buranın sahibiyəm. Nə iradınız olsa, deyə bilərsiniz!

-Olsa, deyərik!

Oğlan qadını "gözü ilə yeyərək" aralandı. Sürücü onun dalınca gedib qadın eşitsin deyə uca-dan dedi:

-Qardaş, burada o... sürücü elə elədi ki, onun ayaqyolu axtardığı bəlli oldu. Göz ələyib oğlanı da qırağa çəkdi: - Qardaş, mən bu qədər haqq-hesabın altından çıxı bilməyəcəyəm. Maşının nömresini götür, onsuz da iki gündən bir bu yoldan keçirəm. Pulum çatmasa, mən onun yanında utandırma!

-Kimdi ki, bu?

-Tanımıram, yolda minib!

-Bela de! Yaxşı arxayın ol. "Quşdu" yəqin!

Ofisiant verilən sifarişləri stolun üstünə düzməyə başladı. Qadın çiçəklərdən çay dəmləməyi tapşırırdı. Sürücü qayıtdı.

-Kabablar hazır olana qədər bunlarla mədəmi-zi aldadaq, - qadın dedi.

Sürücü stolun üstünə düzülən yeməkləri görəndə verəcəyi pulu ürəyində hesabladı: bu "şotun" altından necə çıxacağam. Nə "paza keçdim deyə öz-özünə fikirləşirdi. "Bu yeməkləri" mədəaldatmaq hesab ələyirsə, sonrası nə olacaq?

Qadın sürücünün narahatlığını başa düşmüşdü. "bədbəxt insan, indi ürək-köbəyini yeyir. Zəhəri bəlkə də bu yeməklərdən istəhlə yeyərdi".

Sifariş verdikləri kabablar da hazır oldu. Qadın bu yeməkləri səliqə ilə bir yerə yığıb qablaşdırmağı xahiş elədi. Hesabın nə qədər olduğunu soruşub portmanatını çıxartdı. Sürücü pulları görəndə gözləri böyüdü. Yalandan əlini ciblərinə salıb haqq-hesabı guya özü verəcəyinə cəhd göstərdi. Qadın bilirdi ki, sürücünün bu hesabı verməyə nə həvəsi, nə ürəyi, nə də pulu var. Ona görə də əli ilə işarə ələyib "sənlik deyil" dedi.

Yeməxana sahibi ədalətli-ədalətli ona yaxınlaşdı:

-Qonağımız olun!

-Hesabı deyin, zəhmət olmasa.

-Yüz yetmiş iki manat.

Qadın iki dəfə yüzlük çıxardıb ona uzatdı:

"Zdaç" lazım deyil! - Yaxşı xidmət üçün təşəkkürünü bildirdi.

Sürücüyə "Yolcu yolda gərək" deyib maşına tərəf gəldi. Yeməxana sahibi pulun qalığını qaytarmaq istəsə də qadın "halalınız olsun" deyib maşına oturdu.

-Sür, harda beş ulduz otel varsa, orda saxlayarsan.

Sürücü bu yollardan çox gəlib-gedirdi. Yeddi mərtəbəli otelin yanında saxladı.

-Bura beş ulduzlu oteldir.

-Gedək otelə.

Sürücü az qalırdı desin: "tələsirəm, mən gedim". Lakin maraq onu bürümüşdü. "Görək sonrası nə olur? Yəqin işimizi oteldə görmək üçün burada dayanıb". O, ümid və həyəcanla düşündü. Daha o pul, haqq-hesab barədə fikirləşmirdi.

-Yeməkləri də götür, gəl.

Sürücü yeməkləri də götürüb qadının arxasınca otelə gəldi.

Qadın tək otaqlı nömrə sifariş verdi. Otaq çox yaraşığıl və tərtəmiz idi. Qadın sürücüyə:

-Get, üz-başını taras elətdir, gəl. - dedi

Yarım saatdan sonra sürücü gəldi.

-İndi gir hamama yuyun!

Sürücü vanna otağına keçdi. Yuyunub yenə kirli paltar geyinəcəyini düşünüb qayıtdı.

-Xanım, gedim təmiz alt paltar alım, gəlim.

-Hə, yaxşı fikirdi. Mən uzanıb dincəliyəm. Yuyunub gələrsən.

Sürücü otaqdan çıxdı. "Neyləyim, bəlkə çıxım aradan. Yox, bu da kişilikdən deyil". Sonra da öz-özünə gülüb nifrətlə dedi: "kişiyə bax də-ə!"

Sürücü vanna otağında yuyuna-yuyuna düşündü: "Uje razıdı. Ömrümdə görmədiyim ləzzəti görəcəm. Bircə bu zəhrimar məni "padvadit" eləməsin. Bu cür yeməklər yemişəm. Hələ kabablar durur. Belə yeməkdən sonra gərək mən pələngə dönəm, dəmir gemirəm. Arağ öz qüdrətini göstərməlidir, həyəcanımı boğmalıdır. Görəsən, o da içəcək? Ay Allah, sənə qurban, mənə güc-qüvvət ver. Bu qadının yanında kişi kimi bəyər olmayım. Onsuz da kasıb bir adam kimi xəcalət olmuşam".

O, hamamdan çıxıb otağa gələndə qadın artıq süfrəni bəzəmişdi.

-Hə-ə, çıxdın, həmişə təmizlikdə!

Sürücü onun bu sözündən lap ürəkləndi. Qadını qucaqlayıb öpməyə cəhd göstərdi.

-Dayan, həddini aşma! Otur, yaxşı ye, iç!

-Təzə yemişik ki!

-Yenə ye! Zoğal arağı içəcəksən, yoxsa Ruset arağı?

-Xanım, mən içə bilmərəm, qorxuram. İlişsəm "pravamı" əlimdən alarlar, əlli-ayaqlı gedərəm.

-Qorxma, mənim yanımda sənə heç kim dəyə bilməz!

-Siz həmişə mənim yanımda olası deyilsiniz ki?!

-Dedim qorxma.

Sürücü "ölmək ölməkdə, xırıldamaq nə deməkdə", deyib yeməyə girdi. Özünü abırılı aparmağa çalışdı. Yeyəndə də görməmişlik eləmir. Arağın ağzını açdı. Zoğal arağı içəcəkdə. Qadının üzünə baxdı. Qadın başının işarəsi ilə "süz" dedi. Stəkanları "döyüşdürdülər". Sürücü "sizin sağlığınıza" deyib arağı başına çəkdi: "cəsarət üçün vurmaq lazımdır". Qadın stəkanı yerə qoydu.

-Siz içmirsiniz?

Səncə mən arağ içməliyəm?

-Qoribədir. Elə bildim içəcəksiniz. Özünüz iç-

mirsiniz, amma təklif edirsiniz ki, mən içim!

İkinci qədəhdən sonra sürücü yenə hövsələsizlik elədi. Durub onu qucaqlamaq və yatağa tərəf aparmaq istədi. Qadın sərt səsle "otur, yeməyini ye", dedi. Sonra arəğin ağzını bağlayıb qırağa qoydu:

-Doyunca ye! Araq bəsindi. Araq içməyi bacarmırsan.

-Mən sizi başa düşə bilmədim. Bütün bu oyun nə idi? Elə zənn edirdim ki, biz bu gün bir unudulmaz vaxt keçirəcəyik. Bütün hərəkətlərindən bu görünürdü. İndi isə...

-Düz deyirsən, sən bu gününü heç vaxt unutmayacaqsan! Mənim belə bir fikrim var idi. Ancaq indi fikrimi dəyişdim. Səhərdən götür-qoy ələyirəm. Belə qərara gəldim ki, bizim aramızda sizin fikirləşdiyiniz şey ola bilməz.

-Niyə, bəyənmədi məni?

-Məsələ bəyənməkdə deyil. Səhər-səhər mənəni götürdüyün yerdən azca aralıda bizim villamız var. Biz boş vaxtlarımızda burada dincəlirik. Yayda çox vaxt burada yaşayırdıq. İki uşağım var. Yoldaşım prokuror işləyir.

"Prokuror" sözünü eşidəndə sürücünün rəngi dəyişdi. Yerində qurcalanmağa başladı.

-Qorxma, otur! Çoxdan bildirdim ki, o, sürücüsünün arvadı ilə gəzir. Yadında saxla, qadın ərinin xəyanət elədiyini birinci dəfədən bilir. Uzaq-baş, ikinci dəfədən! Kişilər isə qadınların xəyanətini yüz ilə də bilməz! Bizim hissiyatımız çox güclüdür. Mən onun xəyanətini sübut ələyə bilmirdim. Daha doğrusu, boynuna almaq istəmədim. Etiraf edirəm, o qadın məndən gözəldi. Amma bu xəyanətə haqq qazandıra bilməz. O, sürücüsünün arvadı ilə gəzdüyünə görə mən də sürücü ilə görüşüb intiqam almaq istədim. Özünə dedim: qarşıma çıxan birinci sürücüyə təslim olub sənin papağını yerə soxacağam. Ona görə də səhər tezdən yola çıxdım. Sənə rast gəldim "Güllü tala" dı nədi, orda o yeməxana siçovullarının oğraş baxışlarını görəndən sonra hirsim soyudu. Sən ayaqyoluna gedəndə o qalstuklu cüllüt mənə görüşməyi təklif edəndə lap sakitləşdim. Yəqin elədim ki, siz kişilər hamınız bir bezin qrağısınız. Elə sən özü. Səhərdən qıvrıla-qıvrıla qalmısan. Mənim gözləyirsən. Arvadın çörək dalınca çıxdığını zənn ələyir. Evdə balaların səni gözləyir. Sənə tanımadığın bir qadınla keyfə baxmaq

üçün dərindən-qabıqdan çıxırsan. Bəlkə mən də o sən deyən qadınlardan olaydım. Olan-qalanını xərcələyəcəkdin. Evə, uşaqlarının yanına nə üzlə qayıdacaqdın? Mənim ərimin pulunu balta kəs-mir. Atamın hesabına o şan-şöhrətə, daha doğrusu, vəzifəyə çatıb. Atamın üzünə o necə baxacaq? Uşaqlarıma deməyəm. Qoy atalarına nifrət eləməsinlər. Bu ikimizin problemidir.

Bakıda üç yerdə evimiz var. Uşaqlarımın ikisini nə də evi, məşını, bir sözlə tam təmin olunmuşuq. Cah-cəlal içində yaşayırdıq. Bütün bunlar - bu var-dövlət, bu cəh-cəlal mənim ləyaqətimdən, şəxsiyyətimdən, mənliyimdən qiymətli ola bilməz. Elə bunu fikirləşib qarşıma çıxan ilk sürücü ilə olub, ərimdən intiqam almaq fikrimdən daşındım. İndi sən də sarsaq fikirlərə düşmə! Bir nəmərəd kişidən ötrü mən bədənimi murdarlayıb, mənşümü ləkələməyəm. Ən azından balalarımın, valideynlərimin xatirinə. Sənə son sözüm: çalış aileni qoru! Unutma, xəyanət ələyirsən, xəyanət görürsən. Bu yeməkləri də götür qoy məşına, bir az da xərclik verəcəyəm. Arvadın elə bilər qazancındır.

Qadın portmanatını çıxardıb sürücüyə bir dəstə pul uzatdı.

-Götür, halallığımı verirəm.

-Xanım, sizin pullarınız bizə lazım deyil. Öz halal zəhmətimizlə dolanmışıq, bundan sonra da belə yaşayacağıq. Bu gün çəkdiyiniz xərci də ödəyərəm, - sürücü bunu deyib cibindəki pulları stolun üstünə qoydu. - Mən getdim, salamat qalın.

-Dayan, qanacağın olsun! Bu nə hörmətsizlikdir? - Qadının amiranə səsi onu dayanmağa məcbur elədi. - Bütün səfərişləri mən vermişəm, xərci də mən çəkməliyəm. Yekəxanəliq eləmə! Sür get, dalınca gəlirəm. Bir yerdə ilişən, xilas ələyəcəm, qorxma. Amma bu günkü əhvalatı ağzından qacırsan... səni nə gözlədiyini özün fikirləş! Qadın otdən çıxıb həyətdə dayanan bir taksiyə əyləşdi.

-Sür o məşının dalınca, - deyib bir az əvvəl törpənən "paxotka" məşını göstərdi.

Mənzil başına qədər onu izlədi.

Yolda o məşını saxlayan olmadı.

15-17 iyun 2017,
Xirdalan şəhəri